

วิธีการลดประชากรแมลงวันผลไม้ด้วยเทคนิคการใช้สารล่อ+เหยื่อพิษ

โดย

นายสุระเชษฐ์ นาโสม

ศูนย์พัฒนาการผลิตและควบคุมศัตรูผักผลไม้เพื่อการส่งออกที่ 2 จ.ฉะเชิงเทรา

สำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 3 จังหวัดระยอง

กรมส่งเสริมการเกษตร

วิธีการลดประชากรแมลงวันผลไม้ด้วยเทคนิค การใช้สารล่อ+เหยื่อพิษ

วัตถุประสงค์

เพื่อลดจำนวนประชากรของแมลงวันผลไม้ ให้มีระดับต่ำในพื้นที่ ที่ระบุขอบเขตที่แน่นอน โดยใช้ร่วมกับวิธีการต่างๆ เช่น การทำความสะอาดสวน การเก็บผลไม้ที่ร่วงหล่นไปทำลาย การกำจัดพืชอาศัยของแมลงวันผลไม้

1.การใช้สารล่อ เป็นวิธีการที่นำสารล่อแมลงวันผลไม้ผสมกับสารเคมีกำจัดแมลงโดยสารล่อ (เมทิลยูจินอล) จะดึงดูดแมลงวันผลไม้ให้เข้ามากินสารล่อ ซึ่งสารล่อนี้แมลงวันผลไม้จะกินเหยื่อเพื่อไปสร้างสารฟีลาโมนในเพศผู้

ข้อควรระวังในการใช้สารล่อ คือ ต้องแขวนให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งโครงการ ต้องแขวนทางด้านที่โคนแสงน้อย ไม่อับลม ต้องแขวนให้สูงห่างจากมือเด็ก โดยสูงอย่างน้อย 2 เมตร

2.การใช้เหยื่อพิษ เป็นการนำเหยื่อพิษหรืออาหารของแมลงวันผลไม้มา ผสมกับสารเคมี กำจัดแมลงแล้วนำไปฉีดพ่นในแปลง โดยเหยื่อพิษจะ ดึงดูดแมลงวันเพศเมียให้มากิน

2.1 การพ่นเหยื่อพิษแบบเป็นจุด (spot treatment)

2.2 การพ่นแบบเป็นแถบ (strip treatment)

ข้อควรระวังในการใช้เหยื่อพิษ ต้องให้ครอบคลุมพื้นที่ทั้งโครงการไม่ว่าจะ เป็นพืชชนิดใด ต้องมีชุดป้องกันสารเคมีขณะทำการฉีดพ่น ฉีดพ่นที่ส่วน ของลำต้นหรือใบพืชเท่านั้น ต้องสำรวจพืชอาศัยหากพบว่าถูกทำลายให้ฉีด พ่นทุก 7 วัน 3-4 ครั้งในรัศมี 50 เมตร

การสำรวจประชากรแมลงวันผลไม้โดยใช้กับดักแบบ

-Stiener trap

-Mcphial trap

โดย

นายสุระเชษฐ์ นาโสม

ศูนย์พัฒนาการผลิตและควบคุมศัตรูพืชเพื่อการส่งออกที่ 2 จ.ฉะเชิงเทรา

สำนักส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรเขตที่ 3 จังหวัดระยอง

กรมส่งเสริมการเกษตร

การสำรวจประชากรแมลงวันผลไม้โดยใช้กับดักแบบ

-Stiener trap

-Mcphial trap

การใช้กับดักเป็นวิธีการที่ดีที่สุด ในการสำรวจชนิดของแมลงวันผลไม้ในพื้นที่ ซึ่งนอกจากจะทราบชนิดของแมลงวันผลไม้ที่ระบาคอยู่ในพื้นที่แล้ว ยังทราบการกระจายตัวและปริมาณความหนาแน่นของประชากรแมลงที่อยู่ในพื้นที่นั้นๆด้วย

การใช้กับดักให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับรูปแบบของกับดัก
สารล่อที่เฉพาะเจาะจง ตลอดจนการกระจายจุดวางกับดัก ต้องมีความ
สม่ำเสมอทั่วพื้นที่

1. ขั้นตอนการใช้กับดักในการสำรวจติดตาม

- 1.1 สำรวจพื้นที่โครงการ จัดทำแผนที่กำหนดขอบเขตเส้นทาง
- 1.2 สำรวจรายละเอียด การปลูกพืชแต่ละชนิดในพื้นที่
- 1.3 สำรวจพืชอาศัยต่างๆ
- 1.4 แหล่งรวบรวมผลผลิตในพื้นที่
- 1.5 กำหนดจุดวางกับดัก

2. ช่วงระยะเวลาในการวางกับดัก

การวางกับดัก ควรแบ่งช่วงระยะเวลาการวางกับดักให้เป็นช่วงเดียวกันในแต่ละปี เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบกันทางสถิติ

3. ชนิดของกับดัก แมลงวันผลไม้

3.1 กับดักชนิดแห้ง (Steiner trap)

กับดักชนิดนี้ทำด้วยพลาสติกใส ทรงกระบอก มีฝาปิด หัวท้ายทำด้วยพลาสติกสีเหลือง ตรงกลางเจาะรูโดยทำเป็นตาข่ายด้านล่างครึ่งรู ภายในมีที่แขวนสารล่อแมลง โดยทั่วไปสารล่อใช้เมทิลยูจินอลผสมสารฆ่าแมลงมาลาโทอน 57% **EC** ในอัตรา 3:1 โดยปริมาตรกับดักชนิดนี้ใช้จับแมลงวันผลไม้เพศผู้

3.2 กั๊บดั๊กชนิดเหลว (Mcphial trap)

กั๊บดั๊กชนิดนี้ประกอบด้วยโถพลาสติกสีเหลือง กั๊นกลาง
บรรจุสารล่ออยู่ภายใน มีฝาครอบเป็นพลาสติกใสอยู่ด้านบนพร้อมที่แขวน
แมลงวันจะเข้ากั๊บดั๊กทางกั๊นเพื่อกินเหยื่อ และจะจมน้ำตายในที่สุด เหยื่อล่อ
ประกอบด้วย น้ำ+ยีสต์โปรตีน ในอัตรา 15:1 โดยปริมาตร กั๊บดั๊กชนิดนี้ใช้
จับแมลงวันได้ทั้งเพศเมียและเพศผู้

4. ขั้นตอนการแขวนกับดัก

4.1 จัดเตรียมกับดัก ทำความสะอาด เขียนหมายเลขกับดัก

4.2 จัดเตรียมอุปกรณ์แขวนกับดักกรณีต้นไม้สูง

4.3 ผสมสารล่อกรณีใช้ **Steiner trap**

4.4 ผสมเหยื่อล่อกรณีใช้ **Mcphail trap** ใส่ภาชนะปิดฝาให้มิดชิด

4.5 นำกับดักไปวางยังจุดที่กำหนด

4.6 หยดสารล่อลงในกับดัก, เทเหยื่อล่อลงในกับดัก ระวังอย่าให้หก

4.7 แขวนกับดักในจุดที่กำหนดที่มีร่มเงาตลอดทั้งวัน ในทิศทางที่มีลมพัดผ่าน

5. การเก็บกั๊บดั๊ก

การเก็บกั๊บดั๊กจะเก็บหลังจากวางไปแล้่ว 7 วัน

6. การเก็บข้อมูลในกั๊บดั๊ก

เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานจะต้องจดบันทึกข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับจุดวางกั๊บดั๊ก
แต่ละจุดให้ละเอียด

7. การตรวจวินิจฉัย

นำแมลงที่ได้มาดำเนินการคัดแยกชนิดและเพศและจดบันทึกข้อมูลแมลง
อื่นๆที่ติดมาทุกชนิด

สวัสดี